

сж го видѣли въ своето въображение. Нѣкои даватъ и твърде точни описания. Студентътъ Роналдъ Лаусонъ, напр. е забелязалъ животното на 1 августъ 1934 г. въ плиткитѣ води на залива Инхакардохъ при дневна свѣтлина само на 20 метра разстояние. Обаче, и до днесъ хората не сж успѣли да заловятъ, нито да убиятъ това животно, което въ въображението на хората сжествува като нѣкакъвъ предпотопенъ воденъ духъ.

Като се оставятъ на страна най-чудноватитѣ истории, които сж обикновени фантазии, ще останатъ най-малко 200 добре провѣрени действителни наблюдения, които говорятъ недвусмислено, че наистина има гигантски, не толкова змиеподобни, а по-скоро гущеровидни морски животни, които при различни случаи сж видяни отъ мореплаватели.

Отъ времето, когато е излѣзла отъ печатъ книгата на Удеманъ, преди 50 години, до днесъ сж отбелязани нови случаи отъ такива наблюдения. Такива се споменаватъ презъ 1904 г. край брѣговетѣ на Индокитай, на 7 декемврий 1905 г. предъ Бразилскитѣ брѣгове, на 24 май 1907 г. предъ Ирландския брѣгъ. Въ последния случай отъ около 100 крачки разстояние всички офицери, моряци и пѣтници отъ парахода „Тампания“ сж видѣли на два пѣти морския змей съ глава на котка, която се подавала на 8 стѣпки надъ морската повърхностъ. Въ сжщото време опашката, дълга до 30 стѣпки, се показвала 6 стѣпки надъ повърхността на морето. Както казахме и по-горе, много „наблюдения“ на такива морски звѣрове сж плодъ на човѣшката фантазия, пѣкъ и на жаждата за забогатяване. Чудовището отъ Лохъ Несъ донесе доста приходи на шотландцитѣ, които живѣятъ край езерото. Предприемчиви хора, които живѣятъ край други езера и край морски брѣгове, не закъснѣха да обявятъ, че и въ тѣхнитѣ води живѣятъ разни чудовища — та дано трѣгнатъ туристи да ги гледатъ. Такива „чудовища“ се явиха по източнитѣ и за-